

מסורת הש"ס

(א) ולעיל ט. א. (ב) ולעיל ט. א.
(ג) (נדרים י. א. ד) פ"א
מעשים, (ה) נ"א ולחלו,
(ו) שייך לע"ב.

הגהות הב"ח

(6) בחשבה נסתריו ב"ש
 ד"ה אמרו אלף: (7) ו"ה
 לא חסרנו כבוד וכו' ו"ה
 תתקיים מנחתה וכו'
 והאמרתם והדבר ב"ש
 לשעור דלחמי יומי
 הרחיב בזה נחמנו
 (8) ד"ה א"ר יודא וכו'
 הלא מלאים ועומדי מלאים
 דמו: (9) ד"ה וכו' וכו'
 וכל שכן מלתי חשבה
 לז"ל וזכית מה ומתקן:
 (10) ד"ה המנו מלפני
 וכו' מנודת מלפני ב"ש
 הקדש: (11) ד"ה אלף וכו'
 שלשה עומדי מתעבב
 וכו':

הגהות מהר"ב

וְנִשְׁבְּרוּ
 [א] רש"י ד"ה ואמר
 על קרבן יום אל
 עשרתה ועמדה חללים
 ש"ס קברו מוסרם דלמי
 גנבה וס' יצ"ה דה"ל:
 [ב] תוס' ד"ה פרה ו' וי
 מחזיקים דהיינו עומדי
 מחלל ודבולת הוא ד"ה
 נחלק (תוס' ד"ה) א"כ
 כלל הוסיף כל עומדי
 כ"ל תוס' ופס' חז"ל
 והלכו: [ד] ד"ה מרחץ מל
 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 נפסח: ד"ה ימים
 אפסח מ"ל א"ה: [ח] ד"ה
 אפסח על קרבן יום אל
 וי"ל כ"ס עמדה כ"ס אל
 עמדה כ"ס עומדי כ"ס אל
 עמדה נחלק: וי"ל אל
 אפסחה דמחזיק
 מ"ל א"ה:

הגהות התוספות

1. מיבית חלר נתקח.
2. מיבית "מדי שביס דרטיס" וימחזקת "מחזקת" ו"בגל" מחזקת.
3. ז'ל יוסי.
4. ז'ל אחר. ז'ל יוסי.
5. עסל אל טובל פלון ז'ל יוסי.
6. ז'ל יוסי.
7. מיבית וימחזק מחזק ז'ל יוסי.
8. ז'ל יוסי.
9. מיבית יוסי.
10. ז'ל יוסי.
11. ז'ל יוסי.
12. ז'ל יוסי.
13. ז'ל יוסי.
14. ז'ל יוסי.
15. ז'ל יוסי.
16. ז'ל יוסי.
17. ז'ל יוסי.
18. ז'ל יוסי.
19. ז'ל יוסי.
20. ז'ל יוסי.
21. ז'ל יוסי.
22. ז'ל יוסי.
23. ז'ל יוסי.
24. ז'ל יוסי.
25. ז'ל יוסי.
26. ז'ל יוסי.
27. ז'ל יוסי.
28. ז'ל יוסי.
29. ז'ל יוסי.
30. ז'ל יוסי.
31. ז'ל יוסי.
32. ז'ל יוסי.
33. ז'ל יוסי.
34. ז'ל יוסי.
35. ז'ל יוסי.
36. ז'ל יוסי.
37. ז'ל יוסי.
38. ז'ל יוסי.
39. ז'ל יוסי.
40. ז'ל יוסי.
41. ז'ל יוסי.
42. ז'ל יוסי.
43. ז'ל יוסי.
44. ז'ל יוסי.
45. ז'ל יוסי.
46. ז'ל יוסי.
47. ז'ל יוסי.
48. ז'ל יוסי.
49. ז'ל יוסי.
50. ז'ל יוסי.
51. ז'ל יוסי.
52. ז'ל יוסי.
53. ז'ל יוסי.
54. ז'ל יוסי.
55. ז'ל יוסי.
56. ז'ל יוסי.
57. ז'ל יוסי.
58. ז'ל יוסי.
59. ז'ל יוסי.
60. ז'ל יוסי.
61. ז'ל יוסי.
62. ז'ל יוסי.
63. ז'ל יוסי.
64. ז'ל יוסי.
65. ז'ל יוסי.
66. ז'ל יוסי.
67. ז'ל יוסי.
68. ז'ל יוסי.
69. ז'ל יוסי.
70. ז'ל יוסי.
71. ז'ל יוסי.
72. ז'ל יוסי.
73. ז'ל יוסי.
74. ז'ל יוסי.
75. ז'ל יוסי.
76. ז'ל יוסי.
77. ז'ל יוסי.
78. ז'ל יוסי.
79. ז'ל יוסי.
80. ז'ל יוסי.
81. ז'ל יוסי.
82. ז'ל יוסי.
83. ז'ל יוסי.
84. ז'ל יוסי.
85. ז'ל יוסי.
86. ז'ל יוסי.
87. ז'ל יוסי.
88. ז'ל יוסי.
89. ז'ל יוסי.
90. ז'ל יוסי.
91. ז'ל יוסי.
92. ז'ל יוסי.
93. ז'ל יוסי.
94. ז'ל יוסי.
95. ז'ל יוסי.
96. ז'ל יוסי.
97. ז'ל יוסי.
98. ז'ל יוסי.
99. ז'ל יוסי.
100. ז'ל יוסי.

פי' הרא"ש

הדר ביה: ה"ג אמר אמרה
פרה זו הריני נזירה אם
עומדת אני אמרה הדלת
הזו הריני נזירה אם נסתתה
אני הדלת לשון נקבה
כדכתיב הדלת תסוב על
צתיה ובגמ' מפרש לכולה
מיתה: ואמר כמורה פרה
זו אינה עומדת כמור והואני
חשבה להשבר כלומר לפי
ענינה אינה יכולה לעמוד
והיני אמר אמרה פרה
זו דמתי' שאמר האדם

רין ואי לא לא מיתין כלל:
מזית למידק מחני' דכי אמר
ר' א' אמר פרה. בגמרא
ואמר כמדומה לי כסורה

או כמנחת סוטה תקן
דמייתי מן החיטים:
פרה זו הרגיני נזירה
תדלת הזה הרגיני נזירה
נזיר ובה"א איני נזירה
כשאמרו ב"ש לא^(ב) ראי
הרי פרה זו עלי קר
גמ' פרה מי קא מי
חמא הכא במאי עסק
ברבוצה לפניו ואמר
עומדת הרגיני נזיר מבשר
ועומדת מאליה והלכ
ליששתן בית שמאי
לומן הרביכלה היו נזיר
מבשרה היו נזיר וב"ש

והוא אמרוהו ב"ש
תרתי תלת וכן תני ר
א"י אושעיא תרתי ת
בהא גזירות ודבילה
הוי ניד משום דמיחלף
בענבים לא מיחלף
הוא דאמרי ב"ש הוי
אבל גזירות ודבילה
תני תרתי הני הוא ד
דלת אימא מודו להו
בהא קאמרי בית ד
אימא מודו להו לבית
אמר רבא מי קתני א
אמר רבא כגון שהיו
ואמר הרי עלי קרב
קרבן היא אלא דלת
אמר רבא כגון שהיו

להכי ארבע למימר כי אמר
דבילה. דלאו צדדי יין מינהו
קסתי אס עמדה מאליה. אס
חרים: אלא אמר רבא כגון
קרנן. כלומר שהיתה פרה
גנה עומדת (1) מעצבת אני
דס: ואמר הרי עלי קרנן.
דנה (2) ועמדה מאליה:א].

אונטערן לאשמענין אט"ג
צו צער גענוי: **הרב**
געגאנגען דערווייט פיר
זיך און א"ת'ס אפילו צו צער
די וועגן מפרסם אזוי בכלל
און היינט מודה לערער אן זיך
[קשה]! צו שמואל פון אלטון
מערסט אלע וועגן דער
"יך דודאי שאלה" דער צע
פאר שאלן דרך זיך אים
גענויט דעמייטן חסורי
גלוס דענעמען חסר מאליה
מילי איז אלס לך פרייז מי
דער וועג און א"ת'ס ער
[אומק] בידיה וואו. וואס
מאס דערנאך וואס משה

בקר "ל' דה"ק הרצוי מבימה נקר
להביא נדרים ונדבות עם
שמן ועמדה מאליה ופליגי בית שמאי
נדרבדריי ואמר שלא נחקרון אלא לאסור
ומעמינן כשהוא אומר בלשון הוה יש
לן דחוק דמשמע דלישא דמחייב דכל
לעמוד דמחייב דהא לעמוד דברצון
ל' הרצוי נזיר כשהוא אומר עומדת
עומדת

הריני נזיר פרק שני נזיר

זו. כגון שהיתה פרה
מדקתני אם עומדת
וישנא דמתני' הכי אמר פי'
ומדקתני הריני עומדת מכלל ד

ש אי לא לא קמ"ל
מתני' אמר אמרה
עומדת אני אומר
אם נפתח אני בש"א
אמר רבי יהודה אף
אומרם אלא באומר
אם עומדת היא:
תעיא אמר רמי בר
אבא כגון שהיתה פרה
בורה פרה זו אינה
האם עומדת מאליה
ב"ש לשימתן וב"ה
אמרי' מן הגרונות
הכא נמי כי אמר
אומרם לא היו נזיר
ואינא אמר רבא
חייא תרתי תלת וכן
וצריכי דאי איתמר
חם הוא דאמרי' ב"ש
עובדים אבל בשך
איתמר בשך הכא
נזיר ביישרא וחמרא
אמרי' קמ"ל ואי איתמר
מרי בית שמאי אבל
ת הלל ואי תנא דלת
אבל בקך תרתי
מאי קושמוע לן דלא
עומדת מאליה אלא
פרה רבוצה לפניו
בשלמא פרה בת
בת קרבן היא אלא
פרה רבוצה לפניו
ואמר

ואינה יכולה וברצון תדור
כי הריני נזיר מבשרה אם תע
מוסוף זה מילתא דאמר הא
סהאדם אומר בפירוש הריני
ענינא דאמרה פרה כבדי לא
אדם אומר כלום רק שהיה
דק שמה מופרש לאיסורא
לפנינו כך דעמו לקיים על
באלו אמר האדם בפירוש

א הוציר כלל מירות: א והכל
ת. כלומר ב' ג' מקומות
ושמא בדעתו היה לומר ע'
(מזל): בלא עשרת המילים
ת"ש ד' דפריך אשימיה דדרר
קאמר מאליה ש"מ דליכא
המחשבה מאליה (אבל) הא
הוא נדעו דרך לשנות האמור
הא דסבר מאליה ולא אי מור
נדבר שידע עשהא שאם דע
והכי קמי ר"ל ה"מ היכא
דאיהו מולה מחשבה התנא
דאיהו דאין לו מלוכה על
זוה דנחמיק לקמן אלא: ג' ל
עמדה ר"ל אם לא אעמידה ו)
יטעון דקתמה אינו חייב לה
מירות אם לא עמדה ואע"י
בדעת מירות ואומם באים

אחרים דא"כ אמאי תנא כלל רביצא פ
אחרים ומה לו לתלות נזירותו במאי
פרה רבוצה לפניו ואמר הרי עלי קרבן
בין ע"י אחרים שהכנס לעזרה ויקריבו
קרבנות נדבה עולה ושלמים כדכתיב
פירושא הוי כאילו אמר הרי עלי קרבן
בפירוש הרי עלי קרבן נזיר אמאי

•

נוסחת הריב"ן

[illegible]

פי' הרא"ש (המשך)

אילו כל לשונות דמתייתין
אמרו מהרה וקראתהו
דקצת כהן פ' מאמר הארז
וקצת קשה אם אמר הארז
בפרשיו הריני נגיד במשרה
אז עומדת או כל לשונא
דמתייתין מאמר מהרה דק
התולמיד הוסיף בה פ'
קצת מאמר דאדם קצת קשה
אז אמר הארז פ' שרש
הריני נגיד במשרה. ע"כ
אי' כל מאמר דמתי
דמתייתין כמי' וקטנין נגיד
דמתייתין כמילי כלום ועוד
דברא אמר כהן פ' מתני'
נהאנן לפרש שהאדם כל
כח עליו נדירה כהן
אז כספר מאמר דמתי
שפתן קצתא חלילה לצמוד
ברצן קצתא הריני קצת
אז עומדת או כל לשונא
אז נדירה
אז שרש בה אלא שתחא
אז פ' מאמר הארז
הינו בענין ששהוא כספר
דברא הללו הרי נגיד
אמר הארז הריני נגיד
במשרה בענין אחי להלן
כל למאר דברא
כל שכלול לוקים מה
אמר כספר מאמר דמתי.
אמר חיתא מאמר פ'רן והא
פ'רש איצטרי' נגיד דמתי
שפתן דהוי נגיד אצ"כ
כלא להוריני נדירה נגיד
קשה לו למה הוצרכו
ב'ה חלוק בין דמתי
מלפנא דרישא: דתתי
חלת הוצרן להשימין
מתחילין ב' כבוד הללו
כדפסרס דאזלי: ונאמ
דמתי' כענינים ואינן
למאר דמתי כבוד למי
הנעניבם ונפל למי
נדירות: ונאמ
מציין כל בשר וזללי שר
וטובאין יין ורביא אישי
נאמ דהו' ומחילי נאמ
רביא יין עומד אמרי
מאמר איצטרי' קטנין
דמתייתין ואז דתתי ברבא
מה לאשמעין דק
עמרא מאליה וזמרת
למתי כהן עומדת מאליה
לואי לפרש כל משרה
מאליה כין עמרא

וא שתעמוד ע"י עצמה או ע"י
תנאי הריני נזיר: כגון שהיתה
לידור שאם תעמוד בין מאלה
הדו רגילך להביא יום תגלחתך
מז הר ע"י קרבן נזיר ולא ידך
ולפירוש קמא תמיה אם אמר
ידך בה למימר שיעשה קרבן